

Je beseft wel dat jouw initiatieven soms argwanend worden bekeken?

“Ik heb daar wel last van.

Dikwijls komen die reacties vanuit kleinzieligheid of eigenbelang. Ikzelf heb geen politieke steun, ik heb geen partijkaart, hoewel dat op korte termijn misschien de moeilijkheden van het Kaaitheater zou verhelpen. Op lange termijn werkt dat toch niet.”

Je bent niet bepaald vies van beslissingsmacht?

“Dat is een dualiteit van mij waarover ik me dikwijls vragen stel, maar mijn eigenzinnigheid en tegenwringen in vergaderingen helpen me niet altijd vooruit. Ik moet daarbij denken aan wat Wilfried Martens ooit zei over democratische besluitvorming: naar een vergadering gaan, op voorhand weten wat er uit moet komen en er voor zorgen dat je dat ook krijgt. Dat is misschien niet de beste methode in maar wel de meest efficiënte omdat je zelf de zaken in de hand kunt houden en limieten kunt stellen.”

Eind januari was je te gast op de jaarvergadering van het Vlaams Economisch Verbond, afdeling Brussel, dat deed je enorm plezier?

“Ik werd daar gevraagd te spreken als jong manager van een bedrijf, vzw Schaamte, met een omzet van 25 miljoen, met vooral inkomsten uit het buitenland en met een overheidsinbreng in 84 van slechts 11 procent. Wat mij zoveel plezier deed was, dat een organisatie als Schaamte, die zich volledig met artistieke produkten bezig houdt, erkenning krijgt vanuit het bedrijfsleven. De kunsten zitten nog altijd apart, in een eigen ministerie, in eigen musea, eigen tijdschriften. Dat komt omdat de overheid daar zulke structuren aan gegeven heeft

maar ook omdat de kunstenaar dat zelf gewild heeft. Door de appreciatie nu van het bedrijfsleven trek je dat eigen wereldje open naar een bredere maatschappelijke context. Een ministerie van cultuur moet verantwoordelijk blijven voor de kunsten in een land, maar alleen voor de zuiver artistieke aspecten ervan. Economische en bedrijfsmatige aspecten horen thuis bij b.v. een ministerie van economische zaken of van arbeid en tewerkstelling. Anderzijds zou er totaal anders moeten gedacht worden over het samenwerkingsverband tussen de zakenwereld en die van de kunsten. In mijn toespraak voor het VEV heb ik bewust geen enkele keer de termen sponsoring of mecenaat gebruikt. Advertenties of naamvermeldingen zijn slechts oplossingen op korte termijn. Daarom geloof ik in een sterkere managementsbenadering van de kunstwereld. Ik weet heel goed dat de parameters in onze sector anders liggen dan in het bedrijfsleven, maar het is het enige middel opdat de kunsten uit die geïsoleerde positie zouden geraken. Op die manier kan het opnieuw een totaal deel worden van ons samenlevingspatroon.”

Terug nu naar Kaaitheater 85. Waar liggen dit jaar de klemtonen?

“Je kan alleen nog de bronnen noemen, omliggende vormen zijn er bijna niet meer. Steve Paxton is een danser en choreograaf, maar wat hij brengt is geen dans maar hedendaags theater. Zo is het programma samengeseld met bronnen van verschillende aard, de performance art, de film, de dans, het theater, zij maken allen ‘scèneprodukten’. Dat is het gegeven van dit festival.”

Het is het vijfde maar ook het laatste Kaaitheater?

“Als het van mij afhangt: ja. De huidige formule van festival is achterhaald. Er moet een nieuwe formulering gevonden worden. Daarom zit ik te denken aan een tweejaarlijks feestelijk gebeuren in Brussel waarbij de basiscomponenten van de verschillende kunsten samen aanwezig zijn, beeldende kunst, film, video, dans, theater, enz. Daarbij zullen ook de twee culturen die Brussel bevolken betrokken zijn. De Romaanse en de Germaanse, want dat typische gegeven van deze stad kan je niet blijven ontkennen. Eer het zover is zitten we nog met de realisatie van Kaaitheater 85 en wachten we op een grotere steun van de Vlaamse Gemeenschap. Ondertussen zullen we proberen ons organisatorisch beter te structureren vooral wat de financiële basis betreft. Want daar hebben we met ons jeugdig entoesiasme niet de juiste aandacht aan besteed.”

Pol Arias

PROGRAMMA KAAITHEATER 85

IMPACT THEATRE CO-OPERATIVE

‘The Carrier Frequency’
Groot-Brittannië

JEAN-CLAUDE GALLOTTA en de GROUPE EMILE DUBOIS

‘Mammame’
Frankrijk

ALBERT VIDAL

‘El Hombre Urbano’
Spanje

MARC VANRUNXT

‘Hyena’
België

GERARDJAN RIJNDERS en GLOBE

‘Wolfson, de talenstudent’
Nederland

MICHAEL CLARK and COMPANY

‘not H.AIR’
Groot-Brittannië

PAT VAN HEMELRIJCK

‘Terracotta’
België

PETER OSKARSON en het FOLKTEATERN I GAVLEBORG

‘Ett Drömspel’ (August Strindberg)
en

‘Ett litet Drömspel’ (kindervoorstelling)
Zweden

ROSAS

‘Fase’
België

STEVE PAXTON

‘AVE NUE’
USA

Een produktie van Kaaitheater 85

JAN FABRE

‘De Macht der theaterlijke Dwaasheden’
België

Een co-produktie van Kaaitheater 85
en Mickery

GEORGE COATES PERFORMANCE WORKS

‘Rare Area’
USA